

Vonnis nr. 2492 F° 1

VONNIS

nummer: 2492

datum: 24 mei 2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC8 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.RW.200002-14

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

en waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij :

De GEMEENTE . . . . ., vertegenwoordigd door haar
College van Burgemeester en Schepenen, met kantoren te

- Ter zitting vertegenwoordigd door meester B. Forêt, advocaat loco meester C. Servais, advocaat bij de balie te Antwerpen -

TEGEN:

1.

Chauffeur
Geboren te . . . . . n op
Wonende te . . . . . Stabroek,
Belg

2.

Bestuurder van motorvoertuigen
Geboren te . . . . . op
Wonende te . . . . . Stabroek,
Belg

Vonnis nr. 2492 F° 2

BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd

Te :

A. Van 24 januari 2014 tot 29 juli 2016,

de eerste, als eigenaar te hebben toegestaan en als gebruiker,
de tweede, als gebruiker,

op het perceel aldaar gelegen
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 3107 m²
eigendom van (°)
ingevolge akte verleden op

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd, in woongebied,

I. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

a) bepaald bij artikel 4.2.1.5° b): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van en grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens

namelijk: diverse vrachtwagens, trailers, opleggers en personenwagens,

b) bepaald bij artikel 4.2.1.5° a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

namelijk: als stapelruimte voor allerlei materialen, afval en gebruikte voertuigen, waaronder bouwafval, aanhangwagens, een werfcabine, een caravan en een bestelwagen zonder nummerplaat.

Vonnis nr. 2452 F° 3

- II. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, een inbreuk te hebben gepleegd op de plannen van aanleg en verordeningen, tot stand gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die nog van kracht waren omdat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet, of een dergelijke inbreuk te hebben voortgezet of in standgehouden, op welke wijze ook, zonder dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht;

namelijk: het niet vergund gebruik van de betrokken stalplaats ten bate van transportactiviteiten, in strijd met de bestemming als woongebied, te hebben voortgezet.

B. De eerste, van 24 januari 2014 tot minstens 19 januari 2016,

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.

namelijk op voormeld onroerend goed de rechterzijde en de bovenverdieping van de foads te hebben laten inrichten als woning die niet voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten en aldus ter beschikking te hebben gesteld aan de hierna vermelde personen:

- I. (°) van
 II. (°) van
 III. (°) van

C. De tweede, op 11 februari 2015,

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 4§2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 2§1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende

Vonnis nr. 2492 F° 4

vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) door een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, namelijk

- I. Rubriek 15.1.1°: al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8, waarin gestald worden 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens: 13 stuks.
- II. Rubriek 15.2.: Werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden), andere dan deze bedoeld in rubriek 15.3 en 15.5.
- III. Rubriek 17.3.6.1°b) (voorheen 17.3.1.b.): Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van: b) 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen.

D. De tweede, op 11 februari 2015,

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd,

- I. Artikel 4.1.1.1. Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg.
- II. Artikel 4.1.3.2. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer.

Vonnis nr. 2492 F° 5

- III. Artikel 5.15.0.6 § 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 2 De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:

1° het verkeer van voertuigen van, naar en op de parkeerplaatsen;

3° het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; hiertoe dient inzonderheid tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en elke naburige woning een ruimtelijke scheiding te bestaan van tenminste 50 m; bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen dient daarenboven tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluidsdempend bufferscherm voorzien;

Andere maatregelen die gelijkwaardige waarborgen om de buurt te vrijwaren van geluid- en trillingshinder bieden, zijn eveneens toegelaten.

- IV. Artikel 5.17.4.3.1.§1. (voorheen 5.17.3.1.§1) De houders worden in of boven een inkuiping geplaatst teneinde brandverspreiding, bodem- of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten.

Tweede betichte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot 20 maanden hoofdens misbruik van vertrouwen/verduistering, ingevolge vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 26 juni 2014, dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

De eerste betichte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlastelegging A begroot op de maandelijkse huurprijs van 1.100,- Euro x 31 maanden, hetzij minimaal 34.100,- Euro.

Vonnis nr. 2692 F° 6

De tweede betichte tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de milieumisdrijven sub C en D ligt te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen onder verbeurte van een dwangsom van 150 Euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van Antwerpen II, dd. 9 december 2016 boek deel T nr 58-T-09/12/2016-26216.

oOOOo

en inzake van de vrijwillig tussenkomende partijen :

4257 1) Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur
Agenschap Inspectie RWO, Inspectie RWO Antwerpen
Lange Kievitstraat 111/113 bus 55 te 2018 Antwerpen

- ter zitting vertegenwoordigd door meester J. Claes, advocaat bij de balie te Antwerpen -

4258 2) De Wooninspecteur van het Vlaams Gewest, met diensten
gevestigd te 1210 Brussel (Sint-Joost-ten-Node), Koning
Albert II-laan 19 bus 22

- ter zitting vertegenwoordigd door meester G. Louwet, advocaat loco meester Ch. Lemache, advocaat bij de balie te Limburg, kantoorhoudende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60 -

oOOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partijen in hun middelen en besluiten, ontwikkeld door :

- meester J. Claes, advocaat bij de balie te Antwerpen, voor de vrijwillig tussenkomende partij sub 1;
- meester G. Louwet, advocaat loco meester Ch. Lemache, advocaat bij de balie te Limburg, kantoorhoudende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60, voor de vrijwillig tussenkomende partij sub 2;

Vonnis nr. *2492* F° 7

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester B. Forêt, advocaat loco meester C. Servais, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging :

- bijgestaan door meester J. Van Lommel, advocaat bij de balie te Antwerpen, voor de eerste beklaagde;
- vertegenwoordigd door meester X. Potvin, advocaat loco meester K. Luyckx, advocaat bij de balie te Antwerpen, voor de tweede beklaagde;

1. Voorafgaandelijk

Wat betreft het gebruik als transportfirma van het terrein en het pand gelegen aan

Beklaagde stelt dat het gebruik van het perceel conform art. 4.2.14 VCRO als vermoed vergund dient te worden beschouwd aangezien dit gebruik dateert van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan Antwerpen van 3 oktober 1979.

De rechtbank oordeelt dat het vermoeden van art. 4.2.14 VCRO *juncto* art. 4.1.1,3° VCRO slechts kan worden ingeroepen voor constructies, en niet voor een bepaald gebruik of een bepaalde functie.

Dit geldt des te meer daar in *in casu* bij arrest van 27 juni 2012 het Hof van Beroep te Antwerpen oordeelde dat de verharding met steenpuin van 35 m x 5 m tussen de loods en de eigendommen die palen aan zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning dient te worden verwijderd. Het Hof oordeelde dat het vermoeden van vergunning overeenkomstig art. 4.2.14§1 en §2 VCRO waarop beklaagde zich beroept niet kan worden weerhouden. De verbalisanten stelden op 1/9/2002 vast dat tussen de loods en de eigendommen in , een "nieuwe" verharding werd aangebracht met steenpuin over een lengte van 35 meter en een breedte van 5 meter. Uit geen enkel element bleek dat op deze plaats reeds een oude verharding aanwezig was.

Wat betreft de bewoning van het pand aan

Beklaagde stelt dat de omvorming van de burelen naar woning dateren van vóór 9 september 1984 zodat deze als vermoed vergund dient te worden beschouwd.

Vonnis nr. 2492 F° 8

Op basis van onderstaande elementen van het strafdossier geldt dat de functiewijziging dateert van vóór 9 september 1984 zodat de functiewijziging van burelen naar woning dient geacht vergund te zijn:

- uit het bevolkingsregister blijkt dat het pand bewoond is van 1965 tot 13/3/1990;
- het pand was onbewoond tussen 13/3/1990 en 21/5/2014;
- sinds 21/5/2014 zijn [ ] en haar dochter [ ] ingeschreven op dit adres;
- in het verzoekschrift tot inschrijving dd. 23 november 1964 in het handelsregister van de handelsactiviteiten staat dat de aanvrager woonachtig is te [ ];
- uit de aanpassing van het handelsregister zoals aangevraagd op 22 februari 1965 blijkt eveneens dat [ ] te [ ] de woonplaats is van de verzoeker [ ];
- in de geboorteakte van [ ] (° [ ]) staat als woonplaats [ ];
- de administratie van het kadaster heeft het kadastraal inkomen berekend op basis van een huis (initieel berekend op 18/12/1979).

Het vermoeden van vergunning geldt 'te allen tijde'. Het voorwerp van het vermoeden van vergunning slaat op de constructie, meer bepaald zowel de oprichting ervan als de bestemming waarvoor het werd opgericht. Het vermoeden van vergunning houdt volgens deze decretale bepaling niet op te gelden door 'langdurig onbruik' van de opgerichte constructie (R.v.St., VISSERS, nr. 232.590, 16 oktober 2015). De rechtbank past dit naar analogie toe op het preatoriaans vermoeden.

2. De feiten

[ ] is eigenaar van het pand gelegen te [ ]

In het dossier worden twee huurovereenkomsten aangetroffen:

- 1) van 15/10/2012 met de firma [ ] waarvoor [ ]
[ ], echtgenote van [ ], tekende;
- 2) van 10/1/2014 met [ ] waarvoor [ ]
werkgever van [ ], tekende.

Op 9/1/2014 gaat de stedenbouwkundig inspecteur na of de herstelmaatregel bevolen door het Hof van Beroep te Antwerpen bij arrest van 27/6/2012 werd nagekomen door [ ]. De stedenbouwkundig inspecteur stelt vast dat er twee mannen in het gebouw aanwezig zijn.

Vonnis nr. *2492* F° 9

Gelet op het vermoeden van bewoning wordt verzocht om de loods te mogen betreden hetgeen geweigerd wordt door
moeder van :

Op 24/1/2014 begeeft de stedenbouwkundig inspecteur zich opnieuw naar het pand te waarbij het volgende wordt vastgesteld:

- op het terrein staan vier vrachtwagens waarvan twee met trailer, een oplegger, een bestelwagen en twee personenwagens;
- in de loods treffen zij en
, echtgenote en kind van , aan,
- verklaart dat zij sinds kort daar woont. Zij toont facturen, onbetaalde rekeningen en aanmaningen gericht op het adres en de handelshuurovereenkomst van 10/1/2014 tussen en . In deze overeenkomst staat dat het pand slechts kan worden aangewend als stapelruimte voor diverse niet vergunningsplichtige goederen en het parkeren van vrachtwagens en aanhangers;
- op de benedenverdieping bevindt zich rechts een bureel, een keuken, doucheruimte en toilet en links het magazijn;
- op de bovenverdieping zijn er vier kamers;
- er zijn duidelijke tekenen van bewoning: matras is beslapen, kinderbed, kledij, speelgoed, handdoeken, etenswaren,...;
- in het magazijn ligt allerlei afval zoals banden, fornuizen, gasflessen,...
- tegen de voorgevel hangen twee schotelantennes;
- recent werden de ramen en de deur aan de rechterzijde vernieuwd.

De stedenbouwkundig inspecteur gelast mondeling de staking van het gewoonlijk gebruik van de percelen voor het stallen van vrachtwagens, auto's (wrakken) en afval-/materialen, hetgeen bij beschikking van 29/1/2014 werd bekrachtigd. Tevens wordt meegedeeld dat zonder stedenbouwkundige vergunning de loods niet als woning kan worden ingericht en gebruikt.

Op 24/1/2014 stelt de wooninspecteur vast dat de woning niet voldoet aan de woningkwaliteitsnormen van de Vlaamse Wooncode:

- vochtschade aan de buitenmuur van de keuken;
- ontbreken van een lichtschakelaar met gevaar op elektrocutie;
- gebruik van losse elektrische verwarmingstoestellen die niet op een afzonderlijk circuit worden aangesloten;
- insijpelend vocht;
- condenserend vocht met schimmelvorming;

Vonnis nr. *AGL* F° 10

- verwerking van ramen;
- gebrekkige afwerking van vloeren;
- wanden en plafond van bergplaats zijn niet afgewerkt;
- de verluchting van het toilet en de douche komt uit in de keuken;
- de woning beschikt niet over een brievenbus;
- in de aanpalende loods worden in de buurt van de houtkachel brandbare materialen aangetroffen.

De woning heeft een totaal van 51 punten op het technisch verslag en is dus ongeschikt.

Bij besluit van 24 oktober 2013 wijst de bestendige deputatie het beroep van [ ] tegen het besluit van 15 juli 2013 van het college van burgemeester en schepenen van [ ] : waarbij de vergunning tot regulariseren van verhardingen wordt geweigerd, op het terrein gelegen af.

Op 27/1/2014 bieden zich op de bevolkingsdienst drie personen aan met het verzoek zich op het adres te [ ] in te schrijven.

In het uittreksel uit de notulen van de zitting van 30/4/2014 van het schepencollege werd akte gedaan van de melding door [ ] van het stallen van 3 tot 25 voertuigen en 5 voertuigen andere dan personenwagens.

Op 21/5/2014 worden [ ] en [ ] op het adres te [ ] ingeschreven.

Bij brief van 14 juli 2014 wordt de aanvraag tot herziening van het kadastraal inkomen geweigerd door de financieel deskundige na plaatsbezoek van 2 juli 2014 waarbij hij vaststelde dat het gebouw nog steeds is opgedeeld in woning met magazijn.

Op 29 augustus 2014 stelt de stedenbouwkundig inspecteur vast dat de indeling van het gebouw en de toestand identiek is zoals vastgesteld op 24/1/2014. Op het terrein staat een caravan, vrachtwagens waarvan twee met oplegger, vrachtwagen van [ ], personenwagen en allerlei materiaal en afval. [ ] weigert elke medewerking. [ ] verleent de stedenbouwkundig inspecteur toegang tot de loods doch blijft de hele tijd verwijten en verwensingen ten aanzien van hem uiten.

Vonnis nr. 2492 F° 11

Verder onderzoek omtrent het pand te _____ heeft
aangetoond dat:

- het pand bewoond was tussen 1965 en 13/3/1990;
- het pand onbewoond was tussen 13/3/1990 en 21/5/2014;
- sinds 21/5/2014 _____ en haar dochter
ingeschreven zijn op dit adres;
- vanaf 16/12/1998 het pand werd opgenomen op de lijst van
leegstaande woningen;
- vanaf 19/5/1999 het pand werd opgenomen op de lijst van
verwaarloosde woningen;
- na controle op 30/4/2002 werd vastgesteld dat het gebouw voor meer
dan 50 % in gebruik was en voldoende gebreken hersteld waren
zodat het pand op 30/4/2002 geschrapt werd van de lijsten. Volgens
was er ook sprake van bewoning op dat ogenblik;

Op 7 september 2014 verklaart _____ dat hij eigenaar is van het
pand aan _____ te _____ en het verhuurd heeft aan de firma
_____ Mevrouw _____ heeft het huurcontract
ondertekend in aanwezigheid van _____. De huurprijs bedraagt
1.100 euro. Hij vervolgt dat zij niet altijd de huur betalen maar dat dit ook
niet moet van hem "omdat de huurders er mogen wonen om leegstand te
vermijden". In dezelfde verklaring stelt hij dat hij ze in gebreke gesteld heeft
voor de bewoning. Hij start geen rechtszaak op omdat hij daartoe de
financiële middelen niet heeft. Hij weet dat _____ en hun kind
daar altijd verblijven, tijdens de weekends soms ook de zoon uit zijn eerste
huwelijk en soms _____ zelf. De firma werd destijds opgericht door zijn
grootvader. Op 1 september 1962 zijn zijn ouders daar gaan wonen. Hij
heeft het gekocht in 2001 en toen stond het op de lijst van de leegstaande
woningen en zijn kadastraal inkomen wordt berekend op magazijn,
kantoorruimte en woning. Hij plaatst daar ook de vrachtwagens die hij
gebruikt. Hij heeft voor het plaatsen van drie vrachtwagens een
milieuvergunning op zijn naam. _____ legt een uittreksel uit de
notulen van het schepencollege van 25/5/2000 neer waarin staat dat een
melding werd gemaakt van de stalling van 3 vrachtwagens op het terrein
_____. Hij stelt dat de overlast naar de buurt toe overdreven is. Hij
stalt zelf zijn vrachtwagens de vrijdagavond en de zondagavond vertrekt hij
terug. Ook de firma _____ heeft maximum 3 vrachtwagens
die in de week meestal weg zijn. Hij weet dat er stopzettingsbevelen op het
pand rusten doch deze zijn volgens hem ongegrond en hij moet verder
werken want anders is er leegstand.

Op 10 september 2014 verklaart _____ dat hij staat ingeschreven in de
te _____ doch dat hij daar af en toe slaapt in
bij zijn vriendin en zijn dochter. De firma werkt met zeecontainers zodat in
de haven gelost en geladen wordt.

Vonnis nr. 2492 F° 12

De activiteiten met de vrachtwagens in _____ zijn beperkt tot het toekomen en vertrekken met de vrachtwagens en dit zo'n vijf keer per week. De firma heeft zes vrachtwagens. In het magazijn liggen onderdelen. Zijn raadsman heeft gezegd dat de stakingsbevelen een probleem van de verhuurder zijn. _____ heeft gezegd dat hij alles ging regelen zodat hij een beslissing van de rechtbank afwacht. _____ legt volgende stukken neer: (1) foto's van het terrein waaruit blijkt dat daar voordien een bouwfirma gevestigd was en (2) een schrijven van de gemeente Stabroek van 26/1/2014.

Nazicht van het voorgelegde huurcontract van de woning te _____, doet de verbalisanten vermoeden dat _____ zijn naam erbij geschreven heeft. Navraag bij de verhuurder leert dat de huurder _____ betreft en er nooit een huurcontract met _____ gesloten werd.

De herstellvordering van 22/9/2014 van de wooninspecteur werd overgemaakt aan het college van Burgemeester en Schepenen die zich op de zitting van 13/10/2014 aansloot bij de herstellvordering.

Bij aangetekende brief van 8/12/2014 werd meegedeeld aan _____ dat zij werd ingeschreven in een magazijn en dat dit een bouwbedrijf betreft alsook dat het pand niet geschikt is voor bewoning zodat niet kan worden overgegaan tot definitieve inschrijving.

Op 6/1/2015 deden de verbalisanten nazicht naar de woonomstandigheden waarbij ze vaststelden dat de centrale verwarming in werking is, dat de randplaatjes aan meerdere stopcontacten werden geplaatst en volgens _____ werd het dak op verschillende plaatsen hersteld.

Op 9 januari 2015 werd op het gemeentehuis een bijeenkomst gehouden met de omwonenden van _____ naar aanleiding van diverse meldingen en klachten over het warmdraaien van vrachtwagens rond 5 uur 's morgens, geluidshinder door het herstellen van voertuigen in het weekend, het aan- en wegrijden van vrachtwagens rond 6u00, het stoken van afval, blaffen van een hond,...

Op 10 februari 2015 verklaarde _____ dat zij sinds januari 2014 daar woont. Toen zij het pand betrokken was bewoning niet mogelijk. De ruimtes op de eerste verdieping konden niet aangewend worden als woonruimte doch ook niet als burelen. Zij hebben dan gevraagd aan _____ of zij er mochten verblijven. _____ stelde dat zij het pand mochten verfraaien en daar mochten verblijven daar het sinds 1962 bewoond is geweest. Hij kwam bijna dagelijks kijken of de veranderingswerken voldeden aan zijn eisen.

Vonnis nr. 2492 F° 13

Zo hadden zij het dak dat lekte gemaakt doch doordat dit volgens niet goed was gedaan heeft hij iemand laten komen. Ook liet een gasleiding trekken. Zij ontving een schrijven van aangaande de illegale bewoning maar hij kwam onmiddellijk nadien zeggen dat dit slechts een formaliteit was en zij zich er niks van dienden aan te trekken. Zij hebben geen klachten wat betreft de woning want zij hebben zelf de vraag gesteld aan de verhuurder om daar te mogen wonen.

Uit een uittreksel uit het bevolkingsregister blijkt dat volgende personen ingeschreven zijn op het adres : sinds 21/5/2014
en en sinds 20/11/2014 en

Op 11 februari 2015 gaan - naar aanleiding van diverse klachten - de stedenbouwkundig inspecteur samen met de milieuambtenaar ter plaatse. Daarbij werd vastgesteld dat het pand nog steeds bewoond werd; het magazijn dienst deed als een herstel- en onderhoudswerkplaats en het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het stallen vrachtwagens en afval/materialen wordt onverminderd en in doorbreking van eerdere stakingsbevelen voortgezet. De stedenbouwkundig inspecteur stelt vast dat meer voertuigen worden gestald op het terrein in vergelijking met de situatie op 24/1/2014. Daarvan werd bij proces-verbaal van 17 februari 2015 doorbreking van het stakingsbevel vastgesteld.

De milieu-ambtenaar stelde op 13/2/2015 een proces-verbaal op van de milieu-misdrijven die hij vaststelde.

De gemeente Stabroek maande bij aangetekend schrijven van 26 februari 2015 aan om (1) geen rustversturende activiteiten uit te voeren tussen 19 uur en 7 uur en op zon- en feestdagen en (2) een ruimtelijke scheiding te voorzien van tenminste 50 meter tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en de naburige woning voor het warmdraaien van motoren.

Op 10 december 2015 deden de verbaalisanten nazicht van het terrein gelegen te en stelden zij het volgende vast:

- op het terrein staan 3 vrachtwagens, 1 chassis, 2 bash-chassis en een gesloten oplegger;
- verschillende hopen afval zijn verwijderd;
- de verharding met steenpuin vermeld in het arrest van het Hof van Beroep van 27/6/2012 is verwijderd.

Op 17 november 2015 verklaart dat er 4 personen wonen: hij, zijn echtgenote, hun kind en een vriend. In totaal staan er zes vrachtwagens: drie staan er stil, twee zijn er op de baan en één is van

Vonnis nr. 2492 F° 14

Hij heeft geen kennis van een stakingsbevel. Het feit of hij het pand al dan niet mag bewonen is voor hem niet duidelijk omdat de gemeente hem wel heeft ingeschreven op het adres.

De stedenbouwkundige inspecteur heeft zijn herstellvordering van 1 februari 2016 voorafgaandelijk voor advies overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, die op 24 maart 2016 positief advies heeft verleend met betrekking tot de gevraagde herstelmaatregel.

In navolging van een kantschrift van 13/5/2016 hebben de verbalisanten meermaals nazicht gedaan aan de buitenzijde van het perceel doch hebben zij geen veranderingen kunnen vaststellen. Ze stellen bovendien dat sinds 10/5/2016 in de gevangenis verblijft.

3. Beoordeling van schuld

3.1. Wat betreft het gewoonlijk gebruik, aanleggen of inrichten van een grond a) voor het parkeren van voertuigen, wagens en aanhangwagens (namelijk diverse vrachtwagens, trailers, opleggers en personenwagens) en b) voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval, (namelijk als stapelruimte voor allerlei materialen, afval, en gebruikte voertuigen, waaronder bouwafval, aanhangwagens, een werfcabine, een caravan en een bestelwagen zonder nummerplaat) (tenlastelegging A.I.a) en A.I.b))

De verdediging van _____ betwist de tenlastelegging A.I.a) en b).

Vooreerst stelt hij dat hij voor het aanleggen of het inrichten van grond reeds werd vervolgd en daarover uitspraak werd gedaan door het Hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 27 juni 2012.

De rechtbank wijst er op dat artikel 4.2.1.5° a) en b) handelt over "het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond" zodat niet vereist is dat de grond daartoe werd aangelegd of ingericht maar dat het gewoonlijk gebruik volstaat.

Volledigheidshalve stelt de rechtbank vast dat de tenlasteleggingen A.I a) en b) waarvoor beklagde _____ thans wordt vervolgd verschillen van tenlasteleggingen A.I (het achterlaten van steenpuin over een oppervlakte van 455 m² in strijd met de bepalingen van het Afvalstoffendecreet van 2/7/1981) en B.II (zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning een verharding met steenpuin van 35 m op 5 m tussen de loods en de eigendommen die palen aan _____ te hebben aangelegd) waarvoor hij zich destijds diende te verantwoorden.

Vonnis nr. 2492 F° 15

De rechtbank verwijst naar hetgeen hierboven werd uiteengezet waaruit volgt dat het vermoeden van art. 4.2.14 VCRO *in casu* niet geldt voor het gewoonlijk gebruik van het terrein.

Volledigheidshalve wenst de rechtbank hieraan toe te voegen dat beklagde niet bewijst dat reeds voor de inwerkingtreding van het gewestplan Antwerpen, 3 oktober 1979, het pand en het terrein werden aangewend voor het stallen van voertuigen, wagens en aanhangwagens (a) of het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval (b).

Op de luchtfoto van 1971 van de Vlaamse Overheid is enkel de loods te zien en niet de opslag van materiaal of materieel, de oude foto's zijn niet gedateerd en de enkele inschrijving of uitbreiding van de inschrijving in het handelsregister is geen sluitend bewijs van het effectieve gebruik van het perceel. De andere stavingstukken dateren van na de inwerkingtreding van het gewestplan en zijn derhalve niet dienend.

Tot slot stelt dat verwerende partij ten onrechte de opname in het vergunningenregister weigert.

De rechtbank wijst op de artikelen 4.8.2, eerste lid, 3° en 5.1.3, § 3 VCRO waarbij de weigering tot opname van een constructie als "vergund geacht" in het vergunningenregister kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Deze laatste doet als administratief rechtscollege, bij wijze van arrest, uitspraak over een dergelijk beroep tot vernietiging van zo'n registratiebeslissing.

De schuld van beklagden en aan de feiten A.I.a) en b) is bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundige inspecteur alsook de bijgevoegde foto's. Bovendien werd het gewoonlijk gebruik zoals vermeld onder deze tenlasteleggingen niet betwist.

3.2. Wat betreft het niet vergund gebruik van de betrokken stalplaats ten bate van transportactiviteiten, dit in strijd met de bestemming als woongebied, te hebben voortgezet (tenlastelegging A.II)

De verdediging van betwist de tenlastelegging A.II.

Het feit dat een inbreuk op art. 6.1.1.6° VCRO niet werd vermeld in het proces-verbaal van de stedenbouwkundig inspecteur noch in de herstellvordering is irrelevant.

Vonnis nr. *2692* F° 16

De rechtbank stelt vast dat het pand te vergund is als "opslagplaats en burelen" terwijl uit de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur alsook de foto's volgt dat het perceel en het pand dienen voor de uitbating van een transportfirma en herstelplaats voor vrachtwagens.

Art. 5 KB van 28 december 1972 bepaalt: "De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving."

Ondergeschikt werpt beklagde op dat dient te worden vastgesteld dat er geen sprake is van een strijdig gebruik aangezien "het gebruik van een perceel als stalplaats" niet vergunningsplichtig is conform art. 4.2.1 VCRO.

Beklaagde wordt evenwel vervolgd voor een inbreuk op art. 6.1.1.6° VCRO en niet op art. 4.2.1 VCRO zodat het verweer wat dat betreft niet ter zake dienend is.

De rechtbank is van oordeel dat uit de elementen van het strafdossier - onder meer de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur; de foto's en de klachten van de buurtbewoners - vaststaat dat het gebruik van het perceel als stalplaats ten bate van transportactiviteiten in strijd is met de bestemming als woongebied zodat tenlastelegging A. II bewezen is in hoofde van en

3.3. Wat betreft het ter beschikking stellen van een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van de Vlaamse Wooncode (met name de rechterzijde en de bovenverdieping van de loods) (tenlastelegging B)

Beklaagde betwist tenlastelegging B. Hij stelt dat hij het pand verhuurde als magazijn en niet als woning noch op de hoogte was van de effectieve bewoning.

Uit het strafdossier en meer bepaald onderstaande elementen volgt dat beklagde wist dat het pand (gedeeltelijk) werd gebruikt als woning:

Vonnis nr. 2492 F° 17

- de verklaring van 7 september 2014 van [redacted] waarin hij stelt dat (1) [redacted] en hun kind daar altijd verblijven, tijdens de weekends soms ook de zoon uit zijn eerste huwelijk en soms [redacted] en (2) hij zelf zijn vrachtwagens daar stalt;
- het aantreffen van beklaagde of diens moeder bij het ter plaatse gaan door de stedenbouwkundig inspecteur op verschillende tijdstippen;
- de verklaring van [redacted] dat zij sinds januari 2014 daar woont.
- de verklaring van [redacted] dat hij enkel ingebrekestellingen heeft gestuurd doch geen procedure heeft opgestart wegens het ontbreken van financiële middelen, is weinig geloofwaardig onder meer omdat hij zelfs geen informatie heeft ingewonnen omtrent het opstarten van een procedure en de verklaring van [redacted]

Voorts stelt beklaagde [redacted] dat hij zich in een overmachtssituatie bevond doordat er geen duidelijkheid bestond over het feit of het pand al dan niet mocht aangewend worden als woning. De rechtbank stelt vast dat er geenszins sprake is van een onduidelijke situatie en als die er dan al was, werd deze in de hand gewerkt doordat beklaagde heeft nagelaten een stedenbouwkundige (regularisatie)aanvraag in te dienen. Zolang er in zijn hoofde geen duidelijkheid was, diende hij de nodige stappen te ondernemen om de bewoning stop te zetten.

De rechtbank is van oordeel dat het, gelet op de elementen van het strafdossier - onder meer de vaststellingen van de verbalisanten en de wooninspecteur; de foto's; de verklaringen van [redacted] en [redacted] - vaststaat dat de woning een totaal van 51 punten op het technisch verslag heeft en dus ongeschikt is en met goedkeuring van [redacted] bewoond werd, zodat tenlastelegging B bewezen is in hoofde van [redacted]

3.4. Wat betreft de inbreuken op de milieu-wetgeving en Vlarem I (tenlasteleggingen C en D)

De verdediging van [redacted] betwist de feiten niet.

De rechtbank is van oordeel dat uit de elementen van het strafdossier - onder meer de vaststellingen van de milieu-inspecteur en de foto's - de feiten C en D in hoofde van [redacted] bewezen zijn.

Vonnis nr. 2492 F° 18

Verbeurdverklaring

De rechtbank stelt vast dat beklaagde ingevolge de feiten onder tenlastelegging A een handelshuurovereenkomst waarin expliciet werd toegestaan een transportfirma uit te baten een huurprijs heeft mogen ontvangen terwijl dit ingevolge de diverse inbreuken op de VCRO niet toegelaten was.

Het openbaar ministerie begroot het illegaal vermogensvoordeel dat beklaagde heeft gegenereerd op de huurprijs voor een periode van 31 maanden hetzij 34.100,00 euro.

De verdediging van stelt dat tenlastelegging A enkel betrekking heeft op het terrein en niet op de loods zodat enkel de huur voor het terrein kan verbeurd verklaard worden.

De rechtbank stelt vast dat tenlastelegging A.II zowel betrekking heeft op het terrein als op het pand.

Beklaagde stelt dat de huur in contanten werd betaald en niet steeds betaald werd. De rechtbank acht dit weinig geloofwaardig. Er wordt geen enkel stuk voorgelegd waaruit blijkt dat de huur niet betaald werd (zoals een ingebrekestelling of een dagvaarding).

De rechtbank verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. het bedrag van 34.100 euro verbeurd.

De straftoemeting

De feiten van tenlasteleggingen A.I.a), A.I.b), A.II en B vermengen zich in hoofde van beklaagde als zijnde gepleegd met éézelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden.

De feiten van tenlasteleggingen A.I.a), A.I.b), A.II, C en D vermengen zich in hoofde van beklaagde als zijnde gepleegd met éézelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden.

De feiten van de tenlasteleggingen zijn zeer ernstig. Beklaagden lieten na de desbetreffende regelgeving te volgen zodat ze naar eigen believen daar een transportfirma konden uitbaten zonder enige wettelijke verplichting na te komen zodat naast een economisch concurrentieel voordeel dit ook gepaard ging met ernstige hinder voor de omwonenden. Het wonen in het pand terwijl dit ongeschikt was, was gevaarlijk en bovendien ongezond.

Vonnis nr. *2492* F° 19

bevindt zich bovendien in staat van wettelijke herhaling ingevolge een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 26 juni 2014 waarbij hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 20 maanden en een boete van 200 euro wegens misbruik van vertrouwen met name voertuigen die in het kader van een leasingcontract ter beschikking werden gesteld deze bedrieglijk onder zich te hebben gehouden. Een eensluidend verklaard afschrift van dit vonnis met bewijs van kracht van gewijsde werd gevoegd aan het strafdossier. Daarnaast werd hij reeds 25 keer veroordeeld wegens inbreuken op de wegcode hetgeen wijst, op normvervaging en in 2012 tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens misbruik van vertrouwen.

De verdediging van _____ verzoekt om een autonome werkstraf. De rechtbank is van oordeel dat dit geen gepast signaal naar beklaagde toe is gelet op zijn strafrechtelijk verleden.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, het aandeel van beklaagden, hun leeftijd, persoonlijkheid, persoonlijke situatie en strafrechtelijk verleden.

De hierna bepaalde bestraffing is dan ook gepast.

De herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur

De verdediging van beklaagde _____ stelt ter zitting kennis genomen te hebben van de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur en het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, dewelke zich in het strafdossier bevinden, en zich niet langer te beroepen op een beweerde schending van zijn rechten van verdediging.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur stelt voor het terrein gelegen te _____ een vordering in tot herstel in de oorspronkelijke toestand, inhoudende de staking van het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het stallen van vrachtwagens, (bestel-)auto's, caravan, wrakken, trailers, opleggers,... alsook de opslag van allerlei (afval-) materialen en dit binnen een termijn van 6 maanden, gekoppeld aan een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging na afloop van de hersteltermijn en een machtiging tot ambtshalve herstel op kosten van beklaagden.

De rechtbank beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig en gewoonlijk gebruik van het terrein gelegen te _____ overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Vonnis nr. 2492 F° 20

De werken dienen uitgevoerd te worden binnen een termijn van 12 maanden na het definitief worden van dit vonnis. Indien de veroordeling tot herstel in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig en gewoonlijk gebruik niet binnen de opgelegde termijn worden uitgevoerd, worden beklaagden veroordeeld tot een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging. Deze som is gepast en staat in verhouding tot de aard en de omvang van de inbreuk. Indien beklaagden in gebreke blijven de werken zelf uit te voeren, kan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente ambtshalve de werken laten uitvoeren en dit op kosten van beklaagden.

De herstellvordering van de wooninspecteur en de gemeente

De verdediging van beklaagde stelt dat de herstellvordering van de gemeente onontvankelijk is.

Het college van burgemeester en schepenen dient te worden onderscheiden van de gemeente, vertegenwoordigd door het college.

Doordat enkel het college van schepenen en burgemeester in eigen naam de herstellvordering kan instellen is de herstellvordering van de gemeente niet ontvankelijk.

De wooninspecteur vordert in hoofdde, doordat het pand gelegen te niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken het bevel te geven tot herbestemming van het pand hetzij het pand te slopen.

In ondergeschikte orde, voor zover de rechtbank van oordeel zou zijn dat de stedenbouwkundige inbreuk onvoldoende zou bewezen zijn, het bevel te geven tot herstel van alle gebreken, zodat alle voormelde woonentiteiten integraal voldoen aan de minimale woonkwaliteitsnormen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

Dit telkenmale binnen een termijn van 10 maanden, gekoppeld aan een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging na afloop van de hersteltermijn en een machtiging tot ambtshalve herstel op kosten van beklaagde.

De rechtbank verwijst naar hetgeen hierboven werd uiteengezet, waarbij werd vastgesteld dat de functiewijziging dateert van vóór 9 september 1984 zodat de functiewijziging van burelen naar woning geacht worden vergund te zijn.

De rechtbank beveelt het herstel van alle gebreken zodat alle voormelde woonentiteiten integraal voldoen aan de minimale woonkwaliteitsnormen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

De werken dienen uitgevoerd te worden binnen een termijn van 10 maanden na het definitief worden van dit vonnis op straffe van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging. Deze som is gepast en staat in verhouding tot de aard en de omvang van de inbreuk. Indien beklagde in gebreke blijft de werken zelf uit te voeren, kan de wooninspecteur ambtshalve de werken laten uitvoeren en dit op kosten van beklagde.

oOo

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van de gemeente

De gemeente stelt ingevolge de situatie en de houding van beklagden imagoschade te hebben geleden die zij ex aequo et bono begroot op een bedrag van 7.500 euro.

Daarnaast diende zij de nodige herstellingen aan het trottoir ter hoogte van de uitrit van het kwestieuze perceel in de uit te voeren voor een bedrag van 6.594,50 euro.

Beklaagde betwist de vordering van de gemeente daar niet is aangetoond dat de herstellingswerken voortvloeiën uit het voorgehouden wederrechtelijk gebruik van het perceel. Ook de imagoschade wordt betwist daar deze schade voortvloeit uit de wettelijke verplichting van de gemeente dewelke voortvloeit uit de stedenbouw- en milieureglementering. Tot slot stelt dat een gemeentebestuur geen morele schade kan lijden.

De vordering wegens imagoschade wordt afgewezen als ongegrond daar de gemeente Stabroek deze schade niet bewijst. De omwonenden hebben zich steeds met hun klachten kunnen richten tot de gemeente waarna een bijeenkomst werd georganiseerd. Dit was een accurate oplossing naar de omwonenden toe maar behoort tot het takenpakket van de gemeente zodat hiervoor geen schade dient te worden vergoed.

Door het steeds op- en afrijden met vrachtwagens over het voetpad, staat vast dat daardoor schade ontstaan is aan het voetpad.

Vonnis nr. 249 F° 22

Op heden wordt slechts een raming neergelegd zodat deze nog niet definitief begroot kan worden. De rechtbank begroot de schade aan het voetpad provisioneel op een bedrag van 3.500 euro.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 147, 162, 162bis, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierbovenvermelde tenlasteleggingen A, B, C en D,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 42, 43bis, 65, 66 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Verleent akte aan de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur en aan de Wooninspecteur van het Vlaams Gewest van hun vrijwillige tussenkomst;

Verklaart de herstellvordering van de gemeente onontvankelijk,

Stelt vast dat tweede beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt.

VEROORDEELT :

Eerste beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.I.a), A.I.b), A.II en B tot een hoofdgevangenisstraf van **ZES MAANDEN** en tot een geldboete van **DRIEDUIZEND EUR**.

Aangezien deze veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikelen 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de :

- **hoofdgevangenisstraf** en de **geldboete** uitgesproken ten laste van deze veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden, uitgezonderd een effectieve **geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EUR, vermeerderd met 50 decimes is 9000 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN.**

Tweede beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.I.a), A.I.b), A.II, C en D tot een hoofdgevangenisstraf van **ZES MAANDEN** en tot een geldboete van **DUIZEND VIJFHONDERD EUR** en legt hem tevens, bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, bij wijze van veiligheidsmaatregel, het verbod op om de inrichting die aan de oorsprong van de milieumisdrijven sub C en D ligt te exploiteren gedurende een termijn van **twalf maanden**, onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van **ieder 25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 en de wet van 25 december 2016, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op **elk 200 EUR.**

Verplicht eerste en tweede veroordeelde tot betaling van **ieder de helft** van de kosten van het geding belopende **187,12 EUR in het totaal** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 tot een vergoeding van **ieder 51,20 EUR.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28 december 2011 de geldboeten van **3000 EUR** en **1500 EUR**, vermeerderd worden met 50 decimes, zodat die geldboeten respectievelijk **18000 EUR** en **9000 EUR** bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten van 3000 EUR en 1500 EUR vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **drie maanden** voor de geldboete van **3000 EUR**, en op **vijfenzeventig dagen** voor de geldboete van **1500 EUR;**

Vonnis nr. 2692 F° 24

Verklaart verbeurd de illegale vermogensvoordelen lastens
ten bedrage van 34.100,00 euro en dit overeenkomstig art.
42,3° en 43bis Sw.

Beveelt lastens _____ en _____ dat met
betrekking tot het perceel, gelegen te _____
kadastraal gekend _____ : het
terrein in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld door de volgende
aanpassingswerken uit te voeren, conform de herstelvordering van 1 februari
2016 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur: de staking van het
gewoonlijk gebruik van het perceel voor het stallen van vrachtwagens,
(bestel-)auto's, caravan, wrakken, trailers, opleggers,... alsook de opslag
van allerlei (afval-) materialen, binnen een termijn van twaalf maanden na
het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring
van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen
van het hiervoor bevolene.

Zegt dat de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur en/of het College
van Burgemeester en Schepenen te _____ in geval het vonnis niet wordt
ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur en/of het College
van Burgemeester en Schepenen te _____ de van de herstelling van de
plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te
slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelden _____ en _____
gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de
opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op
vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de
beslagrechter.

Beveelt lastens _____ dat met betrekking tot het perceel,
gelegen te _____ kadastraal gekend _____
: het herstel van alle gebreken zodat
alle woonentiteiten integraal voldoen aan de minimale
woonkwaliteitsnormen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, binnen een
termijn van tien maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig
vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 150,00 euro per dag
vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Vonnis nr. *L492* F° 25

Zegt dat de Wooninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen te _____ in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Wooninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen te _____ te van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde _____ gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Wijst het meer- of anders gevorderde af.

oOOo

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

GEMEENTE :

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij, de gemeente ontvankelijk en gegrond als volgt.

Veroordeelt _____ en _____ om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van **DRIEDUIZEND VIJFHONDERD (3.500,00) euro PROVISIONEEL.**

Houdt de beslissing omtrent de intresten en de kosten, waarin inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, aan.

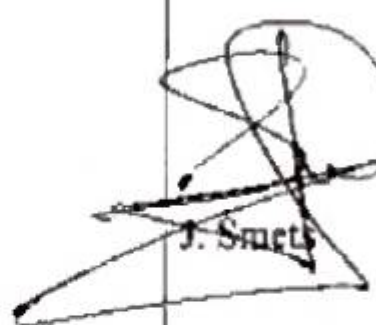
oOOo

Vonnis nr. 2492 F° 26

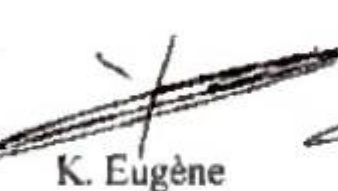
Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

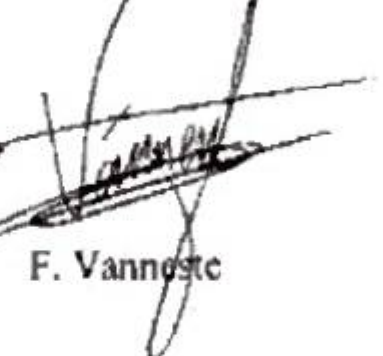
Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op vierentwintig mei tweeduizend zeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

F. Vanneste,	voorzitter van de kamer, rechter,
K. Eugène,	rechter,
N. Swartebroeckx,	gerechtelijk stagiair, art.259 octies, par.6, I.I. Ger. Wetb.
<i>R. Van Gansbeke</i> , J. Smets,	1 ^o substituut-procureur des konings, griffier.

J. Smets

N. Swartebroeckx

K. Eugène

F. Vanneste